

РЕШЕНИЕ

№ 300

гр. София, 17.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иво Дачев

Членове: Мария Георгиева
Асен Воденичаров

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Мария Георгиева Въззивно гражданско дело
№ 20231000501420 по описа за 2023 година

САС е сезиран с въззивна жалба, предявена от ответника по гр.д. 5082/20 г. по описа на СГС. С решение по делото № 263 516/21.12.22 г. съдът е уважил изцяло предявен на основание чл. 422 ГПК иск от Дайнърс клуб АД срещу И. Е. Л.. За да постанови решението си, съдът е приел, че въпреки че не е доказано превръщането на дълг на ответника, произтичащ от предоставен кредит, обезпечен с издаден от длъжника запис на заповед, в предсрочно изискуем (доколкото съдебната практика отрича възможността за постигане на уговорка за автоматична трансформация на дълг в условията на периодично плащане в изцяло предсрочно изискуем без изрично уведомяване на длъжника от кредитора за упражняване от него на потестативното право да промени вземането), претендираната в заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение сума е по-ниска от редовно дължимата (падежирала) до момента на подаване на заявлението. По отношение на възражение за погасяване на дълга съдът е приел, че изискуемост настъпва от последното плащане, а не от датата на предявяване на записа на заповед. Акцесорното задължение е присъдено от момента на заявяване на искането за издаване на заповед за незабавно изпълнение.

С въззивната жалба се утвърждава, че постановеното решение е неправилно, тъй като са погрешни изводите на съда относно годността на задължението да бъде събрано по принудителен ред, тъй като има изтекла погасителна давност, не се дължат лихвите от момента на сезиране на съда със заявление за издаване на заповед за незабавно изпълнение, тъй като тя не достига до знанието на длъжника, а той бива уведомен за претенцията едва от връчване на поканата за доброволно изпълнение. Тогава би могло да се трансформира цялото вземане в предсрочно изискуемо и да настъпи забава за длъжника. Искането се отменя на постановеното решение и отхвърляне на установителния иск.

Въззиваемото дружество оспорва жалбата и счита, че постановеният

първоинстанционен акт е правилен като крайни изводи и поради това следва да бъде потвърден. Въззиваемият не е съгласен с изразеното от съда становище за невъзможност страните да постигнат съгласие за автоматично трансформиране на дълга в предсрочно изискуем при настъпване на определени условия, за които и двете страни имат знание, но поради правилен краен резултат, не обжалва постановеното съдебно решение.

При служебна проверка съдът установи, че е сезиран с допустима жалба, подадена срещу валидно и допустимо съдебно решение. В производството пред САС не са събрани доказателства. Дължи се проверка относно правилността на решението с оглед доводите за неправилност, изложени в жалбата.

Въз основа твърденията на страните, на база наличния в първоинстанционното дело доказателствен материал, САС прави следните изводи:

Не се спори, че издаденият в полза на ищеца запис на заповед е свързан с кредитното правоотношение по договор за кредитен лимит от 13.07.16 г., сключен между Дайнърс клуб България АД и И. Е. Л..

Видно от приложения в производството за издаване на заповед за незабавно изпълнение запис на заповед същият е предявен на датата на издаването му, което обосновава поставянето на длъжника в забава при падежиране на задължение. Уговорен е срок за плащане в полза на длъжника с формулировката „в срок до 05.07.17 г.“. От това следва, че на 06.07.17 г. задължението става изискуемо и от този момент започва да протича тригодишният срок за принудително събиране на вземането (чл. 531 ТЗ). Исковата молба по установителния иск с правно основание чл. 422 ТЗ е подадена на 10.03.2020 г. и следователно вземането не е погасено по давност.

По делото е приета икономическа експертиза, осъществена от вещо лице Л. Б.. Същото установява, че до датата 10.03.20 г. задължението на кредитополучателя към кредитора с настъпил падеж възлиза на 33 329.81 лв. (л. 45).

Сумата, за която се иска издаване на заповед по реда на чл. 417 ЗЗД, е 31 860 лв. (тя е визирана в менителничния ефект). Това означава, че и без трансформиране на дълга от каузалното правоотношение в предсрочно изискуем, сумата се дължи и за нея основателно е издаден изпълнителен лист.

Относно лихвите – същите произтичат от поставянето на длъжника в забава, а тя следва едновременно от осъщественото предявяване на записа на заповед и настъпилата изискуемост на вземането (по записа на заповед). Правилно първоинстанционният съд е приел, че лихви се дължат от сезиране на районния съд с искане за издаване на заповед за незабавно изпълнение (съобразно искането на приносителя на менителничния ефект).

Тъй като настоящият състав прави извод за правилност на първоинстанционното решение (с други доводи относно момента на изпадане на длъжника в забава), поради съвпадение на крайните изводи, обжалваното решение следва да се потвърди.

На основание чл. 78, ал. 8, вр. ал. 3 за изготвяне на отговор на жалбата в полза на въззиваемото дружество следва да се присъди сумата от 150 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното САС:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 263 516/21.12.22 г., постановено по гр.д. 5082/20 г. по описа на СГС.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 8, вр. ал. 3 ГПК И. Е. Л. да заплати на Дайнърс клуб АД разноси за въззивния процес с естество на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните при спазване изискванията на чл. 280 и сл. ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____